

EL CASTELL ABANDONAT

Versió 7 personatges

Adelaida Frías

<http://www.obresdeteatre.com>

- 11 pàgines -

Personatges per ordre d'aparició:

- 1 - PASTOR / A CEGA
- 2 - PRINCESA VAMPIR
- 3 - GUIA TURÍSTIC (noi o noia)
- 4 - TURISTA PETÚNIA
- 5 - TURISTA DAISY
- 6 - TURISTA MINNIE
- 7- CUINER /A

La sala d'entrada d'un castell abandonat, amb cortines velles, estripades o descosides, una taula amb bancs (o cadires), un sofà atrotinat (o un altre banc) i al fons una pila de sacs (plens o buits: són perquè hi dormi la pastoreta).

Per la dreta se surt a la muntanya a través de la porta principal. A l'esquerra hi ha una altra porta que condueix a l'interior del castell.

ESCENA 1

Per la dreta entra una pastoreta cega. Camina mirant un punt fix en l'aire, i va directa cap a la pila de sacs que hi ha al fons, però s'atura a mig camí sense girar-se.

PASTORA : — (*cordial*) **Hi ha algú, oi? Qui ets?**

La Princesa Vampir surt de darrere les cortines però no diu res.

PASTORA : — **Que se t'ha menjat la llengua el gat? No t'espantis; sóc la Carmeta de les cabres.**

PRINCESA : — (*freda*) **No m'espanto.**

PASTORA : — (*molt natural*) **Ah, és que hi ha gent que té por dels cecs.**

PRINCESA : — **Por dels cecs? És la cosa mes ridícula que he sentit mai.**

PASTORA : — **A més, a la gent del poble no li agrada aquest castell, perquè diuen que hi ha fantasmes.**

PRINCESA : — **Ah, sí? I tu què creus?**

PASTORA : — **Jo? Res. Vinc sovint a dur les cabres, perquè hi ha bona pastura.**

PRINCESA : — (*irònica*) **Què valenta, no?**

PASTORA : — **Però tu surts d'una cova, o què? Fas una olor de florit!**

PRINCESA : — **Molt amable.**

PASTORA : — (*rotunda*) **Tu no ets d'aquí. D'on vens?**

PRINCESA : — (*misteriosa*) **Vaig viure aquí durant uns anys. Fa molt de temps.**

PASTORA : — **No farà tant: tens una veu molt jove. És estrany que no et conegui. Jo conec tothom...**

La Pastora Cega se li ha acostat per tocar-li la cara.

PASTORA : — **Deixa que vegi quina cara tens.**

PRINCESA : — (*s'aparta*) **No m'agrada que em toquin.**

PASTORA : — **Ai, nena quines manies.** (*va cap als sacs*) **En fi, jo venia a fer una dormideta, que avui he caminat molt.** (*s'ajeu damunt els sacs*)

La Princesa se li acosta mirant de no fer soroll amb intenció de mossegar-la al coll, però tot d'una s'atura a escoltar, i s'amaga ràpida darrere les cortines.

ESCENA 2

Per la dreta entra la guia, seguida de les turistes Daisy, Minnie i Petúnia.

GUIA : — **Come on, come on! Follow me!** (*mostra el lloc*) **Ja hem arribat.**

TURISTES : — (*mirant al seu voltant, totes alhora*) **Oooh! Beauuutiful !**
Wooonderful! So looovely!

GUIA : — **És un castell del segle XIV. Veeery, very old.**

PETÚNIA : — **Interesanto!**

DAISY : — **Increiblo!**

MINNIE : — **impresionanto!**

Les turistes van cap al fons i es posen a fer-se fotos les unes a les altres, encantades.

Arriba el cuiner per la dreta amb una motxilla ben carregada.

CUINER : — **Uf! Quina pujadeta! Això és a la quinta forca!**

(*es treu la motxilla i busca el davantal al seu interior*)

GUIA : — **Ja era hora, noi! Tindries que haver arribat el primer, i rebre'ns amb el sopar a punt!**

CUINER : — **A veure, no ens passem, eh? Que jo vinc com a cuiner, no com a esclau!** (*es posa el davantal*)

GUIA : — **Doncs au, afanya't! Ves preparant-ho tot mentre jo les porto a fer la visita turística.** (*li corda el davantal per darrere*)

CUINER : — *(burleta)* **Sí, sí! Sobretot no col·laboreu!**

GUIA : — **Missis, per favor! (pica de mans per cridar-les) Veniu que us ensenyaré el castell.**

PETÚNIA : — *(es gira cap a ell)* **Oh yes! Què emocionanta.**

DAISY : — *(s'afanya la primera)* **Jo voler dormir a l'habitaciona de la princeso. (surt per l'esquerra darrere el Guia)**

Minnie i Petúnia es miren, intrigades.

MINNIE : — *(li va al darrere)* **Quina princeso? (surt per l'esquerra seguida de la Petúnia)**

ESCENA 3

El cuiner treu de la motxilla una cassola i una cullera de fusta i es posa a cuinar sobre un camping gas (o un tres peus), sense veure que s'ha despertat la pastora cega, i que se li acostava per darrere amb els braços estesos per localitzar els obstacles.

CUINER : — **A mi m'agrada cuinar, però no fer de burro de càrrega! Em pensava que l'excursió seria en autocar, jo!**

La pastora li palpa el cap per darrere, i el cuiner es queda un instant petrificat.

Tot seguit, es gira a mirar-la, i fa un crit.

CUINER : — **Aaah!**

PASTORA : — **Sssht! No cridis, que despertaràs les ànimes del castell.**

CUINER : — *(amb esglai)* **Les ànimes? Quines ànimes?**

PASTORA : — *(avança fent-lo retrocedir)* **No saps que aquí vivia una princesa que va morir misteriosament assassinada?**

(...)

Aquest text és un fragment. Si us interessa adquirir-lo sencer, sol·liciteu-lo a

adelaida.delaire@gmail.com